

Borta bra men hemma bäst

ULF KARLSSON

Det är något speciellt med tomt-X, tycker ni inte?

Jag har sedan flera år lagt om strategi i skådandet och fokuserar numera mest på hemmaplan kan man lugnt säga. Jag hade helt enkelt tröttnat på att hetsa land och rike runt för att, med lite tur, få se en ny art oavsett vad det kostar (bensinpengar, avgasutsläpp, familjekriser, m.m.). Dessutom så spenderades den mesta tiden av "draget" i bil och det passade inte mig. Istället för att åka till fåglarna så låter jag numera fåglarna komma till mig (stöddigt va!?).

JAG BOR SEDAN 1989 i Lill-Tibble strax söder om Balingsta. Vi byggde och flyttade in i februari 1989. Läget visade sig vara helt ok, framförallt som sträcklokal men även för läget nära Lårstaviken och Viks slottskog bl.a.

Jag hade fram till mars 2009 sett 139 arter på eller från tomten och har varit mycket nöjd med arter som:

Blåhake i sommardräkt på tomten i maj.

2 ad dvärgmåns sträckande norrut över huset på låg höjd i maj.

Kungsörn ses årligen.

Pille då och då.

Ångshök obsad vid några tillfällen.

Tornfalk häckar i holk nästgårds.

Trädläarka spelar/häckar årligen i närheten.

Dessutom andra tillfälliga gäster som: Mindre sångsvan, bändelkorsnäbb, tallbit, rosenfink, ortolansparv, kornknarr, rörsångare, rördrom (vid rätt vind från Lårsta) m.m.

Dessutom finns några "nästan tomtkryss"-arter såsom tjäder, järpe, tretåig hackspett, stäpphök bl.a.

Sedan kom 2009!!

Förutom fågelintresset så är jag hängiven folkmusiker sedan drygt 20 år (fiol och nyckelharpa).

Vi har däremot saknat ett spelrum så förra året byggde jag ett. Rummet utrustades med stora fönster i tre vädersträck med baktanken att: varför inte skåda samtidigt som man spelar!?

Nr 140

Lördagen den 21/3 hade vi en spelning på kvällen så vid 11-tiden så gick jag ut i rummet och satte mig att öva.

Kikaren har en given plats i fönstret och efter en stund fick jag syn på en liten fågel i ett buskage ca 100 meter bort. Satt först och tittade på fågeln en stund under fiolspel och slogs av att den aktivt flög ner på marken på insektsjakt (det var fortfarande snö ute) och så hade jag svårt att få ihop dräktens färgkombination. Kanske bäst att lyfta kikaren i alla fall.

– "Vad i he...te" sa jag och kastade mig ut i bilen efter tuben, in igen, valte någon blomkruka innan fågeln hittades och utbrast "det är ju för fan en svarthakad busk".

Sen rullade det på som det brukar med ständiga telefonsamtal och söndertrampad gräsmatta.

Fågeln sågs hela lördagen till skymning men gick ej att återfinna dagen efter.

Själv gick man i ett lyckorus i några dagar och tänkte att något häftigare får man nog inte se på/från den här tomten. I alla fall inte i år!

Nr 141

Fredagen 3/4 så hade jag och Tomas Johansson (även kallade Lårsta-rävarna!) hängt vid Lårstaviken sedan 7-tiden fram till 14:00 då jag gav upp. Det hade varit en bra dag med trevliga obsar och den där lite magiska känslan av att idag kan vad som helst dyka upp! Efter en avstickare till stan så kom jag hem strax före 15:00. Solen sken och Sussie satt på altanen och spelade. Jag tänkte slå mig ner och spela jag med men gick och hämtade tuben först med tanke på det vackra vädret. Medan jag höll på att fälla ut tubbenen så observerade jag en stor rova på hög höjd komma glidande mot huset österifrån.

– "Här kommer en havsörn fint", sa jag.

Örnen hade nu kommit närmare och jag tänkte att man får väl slänga en flukt på den i alla fall så jag riktade tuben mot den. Nu upprepade sig samma mönster igen!

Sekundsabbt så registrerades en mycket mörk örn med rundad hand, litet huvud, gul vaxhud på näbb och gul tydlig mungipa bl.a.

– "Vad i hela he...te", skrek jag. "Det är ju för fan en större skrik!"

Fågeln låg nu i princip rakt över huset på ca 400 m höjd, stannade upp och gled tillbaka österut, stannade upp, vände och kom glidandes igen över huset och försvann så småningom mot VNV. Den var så "rakt" över huset att tuben var vriden uppåt i maximal vinkel och balanserades på två ben medan jag mer eller mindre gick ner i spagat, samtidigt som jag febrilt ringde till skådare i närheten. Hustrun letade febrilt efter kameran (hittade den inte) men inte för att fota fågeln utan för att fota mig!

JAG GÅR DÄREMOT NU runt med känslan av att inget kommer att kunna maxa detta och att mina möjligheter att upptäcka något mer i år definitivt är borta.

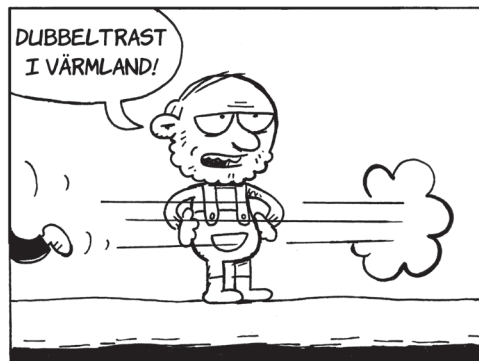
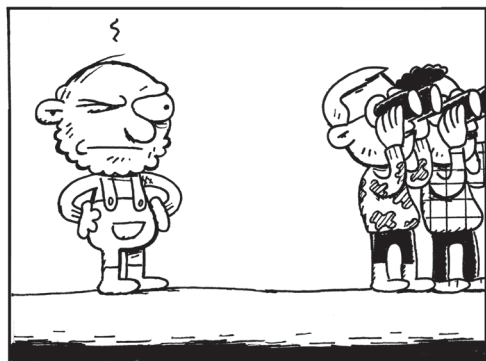
Men vem vet!

Nu ska jag sätta mig och spela lite!

/Uffe

P.S. Sussie har en myspacesida där hon bloggar och har skrivit blogg om båda ovan nämnda händelser utifrån hennes vy. Sök medlemmar på myspacestartsidan genom att uppge lilltibble@telia.com som epostadress.

Bloggarna heter "En helt vanlig dag" och "En ännu vanligare dag".

SKÅDARNA Av Daniel Tjernberg